Opłacono gotówką.

Nr. 3. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 20. stycznia 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 grudnia 1933 r.

o sposobie dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń społecznych, uiszczeniu składek i kontroli czynności pracodawców.

(Ciąg dalszy z nr. 2.)

2. podlegający tylko ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych (art. 1 pkt. 2 lit. a ustawy), t. j. objęci art. 2 i 6 ust. 3 pkt. 2 lub 3 ustawy i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, jeżeli zachodzą warunki zwolnienia w myśl art. 5 lub 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 25. Wypełnione wykazy stanu zatrudnienia przesyła pracodawca wraz z deklaracjami do właściwej ubezpieczalni, względnie do właściwego jej oddziału, Deklaracje wypełnia pracodawca i przesyła ubezpieczalni w podwójnej ilości egzemplarzy.

§ 26. Pracodawcy zatrudniający mniej niż 4-ech pracowników, zgłaszają zmiany wysokości zarobków poszczególnych swoich pracowników na formularzu Nr. 5 (załącznik 9 do rozporządzenia niniejszego).

Pracodawcy ci mogą za zgodą ubezpieczalni dokonywać zgłoszeń zarobków i ich zmian na formularzach Nr. 2 i 2 a, względnie — na podstawie porozumień z ubezpieczalnią — na formularzach Nr. 3 i 3 a.

§ 27. W razie nienadesłania przez pracodawcę wykazu stanu zatrudnienia za dany okres składkowy (§§ 33 i 36) ubezpieczalnia sporządza z urzędu wykaz stanu zatrudnienia.

W razie nienadsyłania przez pracodawcę w przepisanym terminie wykazów stanów zatrudnienia lub nieprawidłowego ich sporządzania ubezpieczalnia może pozbawić pracodawcę prawa dokonywania zgłoszeń zmian wysokości zarobków i wymeldowań przy zastosowaniu wykazów zbiorowych i nałożyć obowiązek dokonywania zgłoszeń i wymeldowań indywidualnych w stosunku do każdej zmiany, dotyczącej poszczególnych pracowników (§ 26 ust. 1).

§ 28. Pracodawcy, którzy przedstawiają ubezpieczalni co miesiąc wykazy stanu zatrudnienia, uskuteczniają wymeldowania pracowników z ubezpieczenia na tych wykazach, zaznaczając w odpowiedniej rubryce wykazu datę wystąpienia z pracy względnie datę ustania obowiązku ubezpieczenia (art. 8 ustawy względnie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej).

Pracodawcy, nie uprawnieni do dokonywania zgłoszeń zmian zapomocą wykazów stanu zatrudnienia (§§ 26 i 27 ust. 2), powinni wymeldować każdego pracownika, zwolnionego z pracy, w ciągu 7 dni, a jeżeli siedziba przedsiębiorstwa znajduje się poza siedzibą ubezpieczalni względnie jej wydziału — w ciągu 10 dni od chwili zaprzestania pracy, na formularzu Nr. 6 (załącznik 10 do rozporządzenia niniejszego).

V. Zgłaszanie zakładów pracy dla wymiaru składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych.

§ 29. Pracodawcy są obowiązani w razie założenia zakładu pracy lub przyjęcia po raz pierwszy do zatrudnienia pracowników (§ 2 ust. ost.) zgłosić zakład pracy na formularzu Nr. 7 (załącznik 11 do rozporządzenia niniejszego), równocześnie ze zgłoszeniem pracowników — w ciągu dni 7, a jeżeli siedziba zakładu pracy znajduje się poza siedzibą ubezpieczalni względnie jej oddziału — w ciągu dni 10-ciu.

Wszelkie późniejsze zmiany zgłoszonych pierwotnie danych należy zgłosić w terminach, wskazanych w ustępie poprzednim.

Wraz ze zgłoszeniem pracodawca powinien podać na właściwym dla jego zakładu pracy kwestjonarjuszu, otrzymanym z ubezpieczalni, dokładny opis zakładu pracy, celem zaliczenia go do właściwej kategorji i klasy niebezpieczeństwa, od której

jest zależna wysokość składki, przewidzianej w art. 221.

§ 30. Zaliczenia zakładów pracy do odpowiedniej kategorji i klasy niebezpieczeństwa dokonywa ubezpieczalnia społeczna zgodnie z przepisami, wydanemi na podstawie art. 221 i 222, oraz w ramach instrukcyj Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków, wydanych w myśl art. 57 pkt. 7.

Instrukcja Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków określa również sposób kontroli ze strony tego Zakładu, prawidłowości zaliczeń, dokonanych przez ubezpieczalnie.

VI. Wymiar składek ubezpieczeniowych.

§ 31. W zakresie ubezpieczenia, określonego w art. 1 ustawy, podstawę wymiaru składek ubezpieczeniowych stanowi tygodniowy (art. 15 ust. 1—3) rzeczywisty zarobek, określony w art. 14, art. 15 ust. 4 i art. 16 ust. 4, bez jakichkolwiek potrąceń, z zastrzeżeniem najwyższych norm, ustalonych w art. 13 ust. 2 względnie w statucie ubezpieczalni (art. 13 ust. 3) i najniższej normy, ustalonej w art. 16 ust. 1, — zaokrąglony do jednostki złotego w ten sposób, że kwoty od 50 gr. włącznie zaokrągla się wgórę, kwoty zaś niższe od 50 gr zaokrągla się wdół.

W zakresie ubezpieczenia, określonego w art. 1 punkty 1 — 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, podstawę wymiaru składek stanowi płaca podstawowa, ustalona na podstawie rzeczywistego wynagrodzenia miesięcznego w myśl §§ 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. o uchyleniu grup zarobkowych w ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 794).

Podstawę wymiaru składki w zakresie ubezpieczenia na wypadek braku pracy, przypadającej od pracowników umysłowych w myśl art. 14 ust. 2 i art. 104 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, oraz § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 349), określa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów o uchyleniu grup zarobkowych w ubezpieniu pracowników umysłowych.

Otrzymywane wynagrodzenie rzeczywiste, ustalone w sposób, określony w ust. 1 — 3 tego paragrafu, stanowi podstawę wymiaru składek.

§ 32. Obliczenie składek, należnych ubezpieczalni, odbywa się, przy zgłaszaniu zarobków zapomocą wykazów stanu zatrudnienia, od — objętych temi wykazami — końcowych sum zarobków (wynagrodzeń) poszczególnych kategoryj pracowników (§ 22 pkt. 2 i § 24). Za pracowników, których, zarobki i ich zmiany są zgłaszane na indywidualnych formularzach, oblicza się składki za każdego z nich zosobna.

§ 33. Za ubezpieczenie w zakresie art. 1 punkty 1 i 2 ustawy przypadają do zapłaty w poszczególnych miesiącach kalendarzowych (§ 36 ust. 1) składki należne za te tygodnie kalendarzowe, które zakończyły się w odpowiednim miesiącu kalendarzowym, przyczem za ostatni dzień tygodnia przyjmuje się sobotę.

Za ubezpieczenie pracowników umysłowych w zakresie art. 1 punkty 1 — 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej przypadają do zapłaty w poszczególnych miesiącach kalendarzowych (§ 36 ust. 1. składki należne za odpowiedni miesiąc kalendarzowy.

§ 34. Składki należy uważać wówczas za wymierzone w rozumieniu art. 155, gdy ubezpieczalnia na podstawie wykazu stanu zatrudnienia względnie zgłoszeń lub własnych dochodzeń ustali ich wysokość i zawiadomi o tym wymiarze pracodawcę, bądź osobnem pismem lub rachunkiem bądź potwierdzeniem na wykazie (książkowym) zgodności obliczenia, dokonanego przez pracodawcę, w nadesłanych przez niego deklaracjach.

§ 35. Pracodawca może w ciągu miesiąca od otrzymania rachunku lub zawiadomienia o wymiarze składek zażądać od ubezpieczalni sprostowania wymierzonej przez ubezpieczalnię kwoty składkowej, jeżeli udowodni, że wymiar jej nie jest zgodny z rzeczywistemi zarobkami, bądź obowiązującemi przepisami. Po upływie powyższego terminu pracodawca traci prawo żądania sprostowania wymiaru.

Wymierzone składki powinny być sprostowane przez ubezpieczalnię z uwzględnieniem postanowień art. 227, jeżeli zostanie stwierdzone bądź z własnej inicjatywy ubezpieczalni, bądź wskutek doniesienia ubezpieczonego, że wymiar składek został dokonany na podstawie zarobków, niezgodnych z rzeczywistemi zarobkami pracownika.

W razie sporu co do obowiązku ubezpieczenia pracowników składki wymierza się zgodnie z wydanem przez ubezpieczalnię orzeczeniem. W razie prawomocnej zmiany tego orzeczenia przez instancje odwoławcze składki mają być odpowiednio do tej decyzji sprostowane, nadpłacone zaś kwoty zwrócone pracodawcy

§ 36. Składki, przewidziane w ustawie i rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej, płatne są łącznie za wszystkie rodzaje ubezpieczeń, którym podlegają pracownicy, zatrudnieni u pracodawcy, co miesiąc zdołu, najpóźniej do dnia 10. następnego miesiąca.

Należne składki mają być wpłacane do właściwej ubezpieczalni, która jest obowiązana w sposób i pod rygorami, ustalonemi w przepisach wydanych przez Izbę Ubezpieczeń Społecznych w myśl art. 60 ust. 2 pkt. 9 i art. 235, przekazać poszczególnym zakładom ubezpieczeń społecznych część należnych im składek.

§ 37. Obowiązek opłaty składek jest niezależny od ustalenia ich wysokości przez ubezpieczalnię społeczną, od jej wezwania płatniczego lub prawomocności ewentualnych jej orzeczeń.

§ 38. Odsetki zwłoki, należne w razie nieuiszczenia składek w przepisanym terminie (art. 229), liczy się od następnego dnia po upływie terminu płatności składek, t. j. od dnia 11 każdego miesiąca przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

§ 39. Kontrolę nad prawidłowością uiszczania składek prowadzą ubezpieczalnie społeczne.

Ubezpieczalnie społeczne obowiązane są okresowo przeprowadzać szczegółową kontrolę prawidłowości uiszczania składek u każdego poszczególnego pracodawcy w odstępach czasu nie dłuższych niż 18 miesięcznych.

Pracodawca obowiązany jest na żądanie ubezpieczonych i organów ubezpieczalni społecznej udostępnić przeglądanie umów o pracę, ksiąg płac względnie wykazów wypłat, prowadzonych w myśl

art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) w myśl art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 324), oraz związanych z niemi dowodów rachunkowych i ich wpisów do ksiąg.

VII. Ustalanie stosunku ubezpieczeniowego i ewidencja ubezpieczenia.

§ 40. Na podstawie otrzymanych zgłoszeń ubezpieczalnia prowadzi ewidencje pracowników i pracodawców. oraz uskutecznia adnotacje, dotyczące rodzajów i zakresu ubezpieczenia, okresów, podlegających zaliczeniu do ubezpieczenia podstawy wymiaru składek i świadczeń ubezpieczeniowych.

Założenie ewidencji ubezpieczonych pracowników następuje po uprzedniem ustaleniu przez ubezpieczalnię społeczną obowiązku ubezpieczenia zgłoszonych pracowników i zakresu tego obowiązku.

§ 41. Ubezpieczalnia obowiązana jest wydać orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych w przypadkach, gdy:

1. stwierdza z urzędu obowiązek ubezpieczenia,

2. stwierdza istnienie obowiązku ubezpieczenia lub nieistnienie tego obowiązku, inny zakres lub rodzaj ubezpieczenia albo inną podstawę wymiaru składki, — odmiennie od oceny, zawartej w zgłoszeniu,

3. zgłoszenia dokonano z określonem zastrzeżeniem (§ 8),

4. zgłoszenia dokonał pracownik bez podpisu pracodawcy,

5. znajdują zastosowanie art. 10 — 12, 227 ust. 2, 228 ust. 2, 293 ustawy albo art. 9, 119. 120 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej,

6. chodzi o zaliczenie zakładu pracy do kategorji i klasy niebezpieczeństwa,

7. ubezpieczalnia odmawia żądaniu sprostowania wymiaru składek, zgłoszonemu w myśl § 35 ust. 1,

8. ubezpieczalnia odmawia sprostowania wpisu do legitymacji ubezpieczeniowej względnie zmiany ustaleń w warunkach, przewidzianych w §§ 45, 50 i 52.

§ 42. Orzeczenie powinno zawierać, poza pouczeniem o środkach prawnych (art. 268 ust. 1 i 309 ustawy. art. 130 i 164 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej), zależnie od przedmiotu orzeczenia, stwierdzenie okoliczności faktycznych, uzasadniających zastosowanie wymienionych w orzeczeniu przepisów prawnych, na podstawie których ustalono istnienie stosunku ubezpieczeniowego lub nieistnienie tego stosunku (obowiązek ubezpieczenia, rodzaj i zakres ubezpieczenia, zaliczenie zakładu pracy do stopnia niebezpieczeństwa), podstawę wymiaru należnych składek i ich wysokość, względnie istotne zmiany w stosunku ubezpieczeniowym.

§ 43. Dla każdego pracownika, zgłoszonego do ubezpieczenia po raz pierwszy, ubezpieczalnia zakłada, po ustaleniu zakresu obowiązku ubezpieczenia, kartę ewidencyjną dla robotników na formularzu Nr. 8 (załącznik 12 do rozporządzenia niniejszego), a dla pracowników umysłowych na formularzu Nr. 8a (załącznik 13 do rozporządzenia niniejszego) i doręcza bezpłatnie pracownikowi legitymację ubezpieczeniową.

Wzory legitymacji ubezpieczeniowej oraz szczegółową jej treść ustala, z uwzględnieniem § 44, Izba Ubezpieczeń Społecznych, a zatwierdza Minister Opieki Społecznej.

Pracownicy podlegający jedynie ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych (art. 1 pkt. 2 lit. a), nie otrzymują legitymacji ubezpieczeniowej.

§ 44. Legitymacja ubezpieczeniowa powinna zawierać dane osobiste i rodzinne ubezpieczonego, z uwzględnieniem art. 112 ust. 3, dane dotyczące okresów i rodzaju zatrudnienia u poszczególnych pracodawców i ubezpieczenia we właściwych ubezpieczalniach społecznych, dane odnoszące się do okresu pozostawania bez pracy, służby wojskowej i innych okresów, mających znaczenie dla ubezpieczenia w myśl art. 153 ustawy lub art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, dane dotyczące pobieranych świadczeń ubezpieczeniowych, oraz pouczenie ubezpieczonego o jego prawach i obowiązkach.

§ 45. Pracownikowi przysługuje prawo, zgłoszenia w ciągu miesiąca od doręczenia mu legitymacji ubezpieczeniowej, żądania sprostowania wpisów do legitymacji względnie zmiany ustalenia okoliczności, mających znaczenie dla stosunku ubezpieczeniowego, objętych wpisem do legitymacji.

§ 46. Legitymację o stałem numerze rejestracyjnym wydaje się ubezpieczonemu na cały czas jego ubezpieczenia.

W razie zupełnego zniszczenia lub zgubienia legitymacji ubezpieczony może otrzymać wtórnik za osobną opłatą i po poprzedniem unieważnieniu tej legitymacji przez ogłoszenie na własny koszt w urzędowym organie wojewódzkim i w organie publikacyjnym Izby Ubezpieczeń Społecznych.

Warunki zwolnienia od opłaty przewidzianej w ustępie poprzednim, ustala Izba Ubezpieczeń Społecznych.

§ 47. Ubezpieczeni, mający już legitymację ubezpieczeniową, przedstawiają przy zmianie pracodawcy dotychczasowemu jak również nowemu pracodawcy swoje legitymacje ubezpieczeniowe, celem wpisania w nich dat ustania zatrudnienia i wymeldowania z ubezpieczenia względnie dat wstąpienia do nowego zatrudnienia i zgłoszenia do ubezpieczenia.

§ 48. W razie objęcia przez ubezpieczonego zatrudnienia na obszarze działania innej ubezpieczalni społecznej, czy to u tego samego pracodawcy, czy to u innego, pracodawca zgłasza go do ubezpieczalni pod tem samym numerem legitymacji, pod jakim był ubezpieczony w poprzedniej ubezpieczalni, podając równocześnie na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, przez jaki okres pracownik był ubezpieczony w poprzedniej ubezpieczalni.

§ 49. Na żądanie ubezpieczalni społecznej oraz jej organów kontrolnych ubezpieczeni są obowiązani, okazać, przedstawić lub nadesłać do ubezpieczalni swoją legitymację ubezpieczeniową i książeczkę obrachunkową, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów prawnych powinni posiadać książeczkę obrachunkową.

§ 50. Gdy dla osoby, podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt. 2 lit. b), powstaną warunki ubezpieczenia na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — i od-

wrotnie, i ubezpieczony przechodzi z jednego ubezpieczenia do drugiego (art. 292 i art. 293), otrzymuje w miejsce poprzedniej legitymacji, jako nowowstępujący do danego rodzaju ubezpieczenia, nową legitymację ubezpieczeniową, w której należy wpisać ilość zaliczonych w nowem ubezpieczeniu miesięcy względnie tygodni składkowych wraz z odpowiadającym im przeciętnym zarobkiem, przeliczonym zgodnie z obowiązującemi przepisami.

W tym celu pracodawca powinien dołączyć przy zgłaszaniu pracownika do nowego rodzaju ubezpieczenia, dostarczoną mu przez tego pracownika dotychczas posiadaną legitymację ubezpieczeniową, którą ubezpieczalnia przesyła następnie właściwemu zakładowi ubezpieczeń społecznych wraz z posiadanemi kartami ewidencyjnemi dla ustalenia podlegających zaliczeniu w dotychczasowem ubezpieczeniu emerytalnym miesięcy względnie tygodnie składkowych, oraz podstawy wymiaru składek i przekazania temu zakładowi ubezpieczeń społecznych, do którego dana osoba przechodzi, zmniejszonych o 6 proc. składek emerytalnych z oprocentowaniem składanem przy kapitalizacji rocznej według stopy technicznej.

Ostatni zakład dokonywa odpowiednich zaliczeń po otrzymaniu od zakładu poprzedniego składek wraz z odpisem przebiegu ubezpieczenia zgodnie z obowiązującemi przepisami, poczem zawiadamia o tem właściwą ubezpieczalnię, celem dokonania odpowiednich wpisów w nowozałożonej karcie ewidencyjnej i legitymacji ubezpieczeniowej pracowników.

Jeżeli pracownik powraca do poprzedniego ubezpieczenia, otrzymuje poprzednią legitymację lub jej wtórnik przy zachowaniu tego samego trybu co do przekazania składek, zaliczenia miesięcy względnie tygodni składkowych i dokonania wpisów do legitymacji, jak przy przejściu pierwszem.

Przepisy powyższe mają odpowiednie zastosowanie w przypadkach, gdy przekazanie składek następuje w myśl art. 120 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

W przypadkach wyżej określonych stosuje się odpowiednio § 45.

(Dokończenie nastąpi.)

(Przedruk Dz. U. R. P. z nr. 103 z dnia 31. XII. 1933 r.)

Obwieszczenie.

Górnicy, którzy z pracy zwolnieni zostali po **31 sierpnia 1932 r.** otrzymują bezpłatne przybory szkolne dla dzieci swych, o ile:

a) są bezrobotni i byli ubezpieczeni poprzednio przynajmniej przez 3 lata w Kasie Pensyjnej Spółki Brackiej,

b) utrzymują swoje prawa do Kasy Pensyjnej w czasie bezrobocia bez opłaty uznaniówek po myśli § 58 ust. 2a statutu lub

c) w czasie bezrobocia płacą uznaniówki dla utrzymania praw przy Kasie Pensyjnej Spółki Brackiej.

Dzieci hutników z hut brackich i kamieniołomów nie mają prawa do korzystania z Funduszu Wolnych Kuksów, dlatego też dzieci takich bezrobotnych nie mogą pobierać bezpłatnych przyborów szkolnych.

Kartki, upoważniające dzieci do pobierania przyborów szkolnych, będą wystawiali starsi braccy obwodów, do których bezrobotni należeli podczas zatrudnienia na kopalni. a jeżeli obwód starszego brackiego w międzyczasie został zniesiony, wówczas taki bezrobotny powinien zwrócić się do innego starszego brackiego na tej kopalni względnie do tego starszego brackiego, któremu pensjoniści rozwiązanego obwodu zostali przydzieleni.

Dla uzyskania kartki, bezrobotni powinni przedłożyć książkę kwitową za uiszczone składki do Kasy Pensyjnej Spółki Brackiej, legitymację jako bezrobotny, wystawioną przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy, i poświadczenie kopalni, co do zwolnienia jego z pracy.

Tarnowskie Góry, dnia 27 grudnia 1933 r.

Dyrekcja Spółki Brackiej.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8